

شنبه 16 شهریور 1398 - 7 محرم 1441 - 7 سپتامبر 2019

تظاهرات عظیم مردمی ضد رژیم پهلوی به دعوت روحانیت در سراسر کشور (1357 ش)

تظاهرات عظیم مردمی ضد رژیم پهلوی به دعوت روحانیت در سراسر کشور (1357 ش)، در تظاهرات روز عید فطر، در 13 شهریور سال 57، زمینه را برای تظاهرات 16 شهریور فراهم آورد. در روز 16 شهریور 57، در پی دعوت جامعه روحانیت مبارز، حدود دو میلیون نفر از مردم قهرمان تهران به عنوان اعتراض به رژیم، در میدان شهید تجمع کردند. در این روز، نام میدان شهید به میدان آزادی تغییر یافت. در این راهپیمایی، در حالی که آیت‌الله طالقانی پیشاپیش جمعیت حرکت می‌کرد، مورد هتک حرمت از سوی مزدوران رژیم طاغوت قرار گرفت. ولی انبوه مردم و توقف آنها در خیابان، مانع اقدام پلیس گردید. در ادامه در میدان آزادی، قطعنامه‌ای که تهیه شده بود قرائت و مورد تأیید و تصویب مردم قرار گرفت. در این قطعنامه، آزادی و استقلال، حکومت اسلامی با رهبری امام خمینی، آزادی زندانیان سیاسی، انحلال ساواک و برچیده شدن رژیم شاه مطرح شده بود. به دنبال تظاهرات مفصل و همه جانبه امروز در تهران و شهرستان‌ها، هیئت دولت تصویبنامه‌ای صادر و به موجب آن مقرر گردید از بامداد روز هفدهم شهریور، در تهران و یازده شهر قم، تبریز، مشهد، اصفهان، شیراز، آبادان، اهواز، کرج، قزوین، کازرون و جهرم حکومت نظامی به مدت شش ماه برقرار گردد.

ولادت مرجع عالیقدر، شیعه حضرت آیت‌الله العظمی "سید محمدهادی میلانی" (1313 ق)، در نجف اشرف به دنیا آمد. او از سنین ایت‌الله العظمی سید محمد هادی میلانی در هفتم محرم سال 1313 ق. در نجف اشرف به دنیا آمد. او از سنین کودکی، تحصیلات دینی خود را با فراگیری قرآن آغاز کرد و سپس نزد اساتید حوزه‌ای علمیه نجف به تکمیل تحصیلات دینی خود پرداخت، تا آنجا که علاوه بر تسلط بر علوم دینی، در ادبیات فارسی و عربی نیز مهارت بسیار یافت. پس از چندی به کار تالیف و تدریس پرداخت. حوزه‌ای درس ایشان، بسیار پرجمعیت بود و در آن شاگردانی محقق و متفکر تربیت شدند و عده‌ای کثیری از آن‌ها، به مراحل بالایی علمی، دست یافتند. آیت‌الله میلانی، راه رسیدن به فضیلت را معرفت خدا، تقوا و کسب مکارم اخلاقی دانسته و روی آن تأکید می‌کرد. محاضرات فی فقه الامامیه در ده جلد از آثار ایشان است.

منبعیت استفاده از نه فرات برای کاروان امام حسین (ع) به دسته عمر بن سعد (961)، پس از آن که عبیدالله بن زیاد، لشکریان فراوانی برای نبرد با اباعبدالله الحسین (ع) به کربلا گسیل داشت و آن حضرت را کاملاً در محاصره‌ای لشکریان خود قرار داد، نامه‌ای به عمر بن سعد فرمانده سپاه کربلا نوشت و به او دستور داد: به محض رسیدن نامه، از حسین برای یزید بیعت بگیرد و چنان‌چه این پیشنهاد را پذیرفت، بعد تصمیم خود را خواهیم گرفت. در نامه دیگری که به عمر بن سعد نوشت تأکید کرد؛ میان حسین و آب فرات را فاصله بیاندازید و اجازه ندهید وی از آن آب استفاده کند، همان‌طور که آن‌ها عثمان بن عفان را از آب منع نمودند. این‌ها سعد بلافاصله عمرو بن حجاج زبیدی را با پانصد سوار، مأموریت داد تا مانع استفاده‌ای امام حسین (ع) و یارانش از آب فرات گردند. این واقعه‌ای ناجوانمردانه، سه روز پیش از شهادت امام حسین (ع) بود. البته حضرت ابوالفضل العباس (ع) از سیاهی شب استفاده می‌کرد و برای خیمه‌ها آب می‌آورد و حضرت علی اکبر با پنجاه نفر در شب عاشورا برای خیمه‌ها آب کافی آوردند. ولیکن از بامداد تا شامگاه روز عاشورا هیچ‌گونه آبی برای امام حسین (ع) و یاران و کودکانش مهیا نشد و آنان در شدت گرما و عطش، متحمل مصائب این روز عظیم شدند.

بمیان‌های لندن توسط 600 هواپیمای آلمانی در جریان جنگ جهانی دوم (1940 م)، با یورش ارتش آلمان نازی به فرانسه در ماه‌های آغازین جنگ جهانی دوم و اشغال این کشور در ژوئن 1940 م، شایع شد که هیتلر خود را برای حمله سراسری به انگلستان آماده می‌کند. قبل از چنین حمله‌ای، ضرورت داشت تا نیروی هوایی آلمان، بازوهای موثر انگلیس را فلج کند. از این رو هیتلر برای به زانو درآوردن انگلستان، فرمان اجرای طرح بمباران‌های وسیع هوایی لندن و تاسیسات صنعتی و نظامی انگلیس را صادر کرد. در این راستا، در روز هفتم سپتامبر 1940 م، بمباران وحشت‌انگیز لندن توسط شش‌صد هواپیمای بمب‌افکن آلمان که توسط چهارصد هواپیمای شکاری دیگر محافظت می‌شدند انجام شد و بمباران مناطق دیگر انگلستان نیز تا یک ماه ادامه یافت. در بمباران یازده ساعته هفتم سپتامبر، نیمی از لندن ویران شد و هزاران نفر کشته و زخمی و بی‌خانمان شدند. با این حال، این طرح با وجود خسارات و تلفات سنگینی که بر انگلستان وارد آورد با شکست مواجه شد. چرا که نیروی هوایی آلمان، در جریان این عملیات‌ها، بیش از یک‌هزار و هفت‌صد فروند هواپیمای خود را از دست داد و هرچند در این میان در حدود نهمصد هواپیمای انگلیسی نیز منهدم شدند. در این زمان، انهدام هواپیماهای آلمان توسط انگلستان بیشتر با کمک اختراع جدیدی به نام رادار صورت گرفت که می‌توانست خط سیر هواپیماهای مهاجم را معین کند. نتیجه این شد که نیروی هوایی آلمان با تحمل تلفات زیاد به اهداف مورد نظر خود نرسید. از این رو، آلمان در مقابل این مقاومت سرسختانه و پس از پذیرش خسارات فراوان، از نقشه هجوم و اشغال جزیره انگلستان صرف نظر کرد. تسلیم آلمان به متفقین در جریان جنگ جهانی دوم (1943 م) در تمام طول جنگ جهانی دوم، طراحان نظامی و کارشناسان جنگ به این نتیجه رسیده بودند که برای شکست هیتلر،

باید جبهه دومی علیه آلمان نازی پدید آید. استالین، رهبر دیکتاتور شوروی هنگامی که فشار ماشین سنگین جنگی آلمان، یکباره متوجه شوروی شده بود، این تقاضا را از متفقین خود کرد، ولی آن‌ها از این کار شانه خالی می‌کردند و اگر هم جبهه دومی را هم باز کردند، به جای آن که در اروپا باشد، در جای دیگری بود. به هر حال، در نوامبر 1942م، قوای مشترک انگلیس و آمریکا در مراکش، تونس و الجزایر واقع در شمال آفریقا پیاده شدند. در ماه مه 1943، سربازان مزبور که به نیروهای انگلیسی مستقر در مصر پیوسته بودند، قوای متحد آلمانی و ایتالیایی را در شمال آفریقا، مجبور به تسلیم کردند. دو ماه بعد، جبهه دومی که مورد نظر بود گشوده شد و سپاه متحد آمریکا و انگلیس در دهم ژوئیه 1943، به جزیره سیسیل در جنوب ایتالیا حمله کرد و پس از تصرف این جزیره، به خاک اصلی ایتالیا به عنوان متحد اصلی آلمان در اروپا هجوم آوردند. با شکست‌های پی‌درپی ایتالیا در این جنگ، در روز 25 ژوئیه 1943م، رژیم فاشیستی موسولینی در ایتالیا سقوط کرد و دولت جدید ایتالیا، در روز هفتم سپتامبر، فرمان تسلیم نیروهای این کشور در برابر متفقین و ترک مواضع را صادر کرد با ایجاد این تغییرات، هرچند موسولینی به کمک هیتلر برای تشکیل یک حکومت جمهوری طرفدار آلمان در شمال ایتالیا به میلان بازگشت، ولی با اعلان جنگ دولت جدید ایتالیا به آلمان، سیر شکست‌های آلمان سرعت بیشتری گرفت و حکومت جمهوری موسولینی نیز دوامی نیافت.